

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 17. marca 2016 *

„Predhodno odločanje — Registracija, evalvacija in avtorizacija kemikalij — Uredba (ES) št. 1907/2006 (Uredba REACH) — Obseg usklajenega področja — Registracija snovi pri Evropski agenciji za kemikalije pred dajanjem na trg — Člen 5 — Nacionalni register kemikalij — Obveznost prijave zaradi registracije — Združljivost z Uredbo REACH — Člena 34 PDEU in 36 PDEU — Količinska omejitev pri uvozu“

V zadevi C-472/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Högsta domstolen (vrhovno sodišče, Švedska) z odločbo z dne 8. oktobra 2014, ki je prispela na Sodišče 20. oktobra 2014, v postopku

Canadian Oil Company Sweden AB,

Anders Rantén

proti

Riksåklagaren,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica prvega senata v funkciji predsednika drugega senata, J. L. da Cruz Vilaça, A. Arabadžiev, K. Likurgos in J.-C. Bonichot (poročevalec), sodniki,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 10. septembra 2015,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Canadian Oil Company Sweden AB B. Hansson in M. Lönnqvist, odvetnika,
- za A. Ranténa M. Wärsby in M. Edqvist, odvetnika,
- za švedsko vlado A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson in L. Swedenborg, agenti,
- za dansko vlado C. Thorning in N. Lyshøj, agenta,

* Jezik postopka: švedščina.

— za finsko vlado H. Leppo, agentka,
— za norveško vlado I. Thue in I. S. Jansen, agentki,
— za Evropsko komisijo D. Kukovec in E. Manhaeve, agenta, ob sodelovanju M. Johanssona, odvetnik,
po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 10. decembra 2015
izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, str. 1, popravek v UL 2007, L 136, str. 3) v različici po spremembi z Uredbo Komisije (EU) št. 552/2009 z dne 22. junija 2009 (UL L 164, str. 7, v nadaljevanju: Uredba REACH) in razlago členov 34 PDEU in 36 PDEU.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med A. Ranténom in Canadian Oil Company Sweden AB (v nadaljevanju: Canadian Oil) na eni strani ter Riksåklagaren (državni tožilec) na drugi strani glede sankcij, ki so bile A. Ranténu in Canadian Oil naložene, zato ker sta na Švedsko uvozila 320 ton kemikalij, ne da bi ta uvoz prijavila agenciji za kemikalije (Kemikalieinspektionen) zaradi vpisa v nacionalni register proizvodov.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodni izjavi 19 Uredbe REACH je navedeno:
„[...] določbe o registraciji [bi morale] od proizvajalcev in uvoznikov zahtevati, da pridobijo podatke o snoveh, ki jih proizvajajo ali uvažajo, in te podatke uporabijo za oceno tveganja, povezanega s to snovjo, ter da pripravijo in priporočijo ustrezne ukrepe za obvladovanje tveganja. Z namenom zagotoviti, da se obveznosti dejansko izpolnjujejo, in iz razlogov preglednosti bi morala registracija zahtevati, da predložijo dokumentacijo z vsemi takšnimi informacijami [Evropski] agenciji [za kemikalije (ECHA)]. Za registrirane snovi bi bilo treba dovoliti promet na notranjem trgu.“
- 4 Člen 1(1) Uredbe REACH določa:
„Namen te uredbe je zagotoviti visoko raven zaščite zdravja ljudi in okolja, vključno z alternativnimi metodami ocene nevarnosti snovi, kot tudi prosti pretok snovi na notranjem trgu ob pospeševanju konkurenčnosti in inovacij.“
- 5 Naslov II te uredbe zadeva registracijo snovi. Poglavje 1 iz tega naslova je naslovljeno „Splošna obveznost registriranja in zahteve glede obveščanja“.

- 6 Člen 5 iz tega poglavja 1 iste uredbe, naslovljen „Brez podatkov ni trga“, določa:

„Ob upoštevanju členov 6, 7, 21 in 23 se snovi kot take, v zmeseh ali v izdelkih v [Evropski uniji] ne smejo proizvajati ali dati v promet, če niso bile registrirane v skladu z ustreznimi določbami tega naslova, če se to zahteva.“

- 7 Člen 6 Uredbe REACH iz tega istega poglavja 1, naslovljen „Splošna obveznost registriranja snovi kot takih ali v zmesih“, v odstavku 1 določa:

„Razen če ta uredba določa drugače, vsak proizvajalec ali uvoznik snovi kot take ali v enem ali več pripravkih v količini, ki znaša eno tono ali več na leto, [ECHA] predloži registracijo.“

- 8 Člen 125 iste uredbe določa, da države članice vzdržujejo sistem uradnih preverjanj in drugih dejavnosti glede na okoliščine.

- 9 Člen 128 te uredbe določa:

„1. Države članice ob upoštevanju odstavka 2 ne prepovedo, omejijo ali ovirajo proizvodnje, uvoza, dajanja v promet ali uporabe snovi kot take, v pripravku ali izdelku, ki spada na področje uporabe te uredbe in je v skladu s to uredbo in, kjer je ustrezno, z akti Skupnosti, sprejetimi za izvajanje te uredbe.

2. Državam članicam nič v tej uredbi ne preprečuje, da ne bi obdržale ali določile nacionalna pravila za varovanje delavcev, zdravja ljudi in okolja, za uporabo v primerih, ko ta uredba ne usklajuje zahtev glede proizvodnje, dajanja na trg ali uporabe.“

Švedska ureditev

Okoljski zakonik

- 10 V okviru poglavja 29 okoljskega zakonika (miljöbalken) člen 5(5) določa, da oseba, ki naklepoma ali iz malomarnosti v okviru opravljanja gospodarske dejavnosti proizvaja ali uvaža kemikalije v nasprotju s pravili, ki jih vlada sprejme na podlagi poglavja 14, člena 12, istega zakonika glede obveznosti prijave v register proizvodov, ovira okoljski inšpekcijski nadzor.

- 11 Člen 12 iz poglavja 14 okoljskega zakonika določa:

„Vse kemikalije, ki se proizvedejo na Švedskem ali se tja uvozijo pri opravljanju gospodarske dejavnosti, je treba registrirati v registru proizvodov v skladu s pravili, ki jih sprejme vlada ali organ, ki ga imenuje vlada. Register vodi organ, ki ga imenuje vlada.“

Uredba o kemijskih proizvodih in biotehničnih organizmih (2008:245)

- 12 Člen 3 uredbe o kemijskih proizvodih in biotehničnih organizmih (2008:245) (förfordningen (2008:245) om kemiska produkter och biotekniska organismer) določa, da je treba vse kemikalije in biotehnične organizme, ki se proizvedejo na Švedskem ali se tja uvozijo pri opravljanju gospodarske dejavnosti, prijaviti Švedski agenciji za kemikalije zaradi registracije v registru proizvodov, ki ga vodi ta agencija, če je mogoče kemikalijo ali organizem uvrstiti v katero koli vrsto proizvodov iz priloge k tej uredbi.
- 13 V skladu s členom 4 te uredbe mora to prijavo podati oseba, ki pri opravljanju gospodarske dejavnosti proizvede ali uvozi kemikalijo ali biotehnični organizem na Švedsko.

- 14 V členu 5 iste uredbe je določena izjema od obveznosti podaje prijave, in sicer za osebe, ki uvozijo manj kot 100 kilogramov proizvoda na leto.

Predpisi (KIFS 2008:2) o kemikalijah in biotehniških organizmih

- 15 V poglavju 3 Predpisov (KIFS 2008:2) agencije za kemikalije o kemikalijah in biotehniških organizmih (Kemikalieinspektionens föreskrifter (KIFS 2008:2) om kemiska produkter och biotekniska organismer) je določen postopek prijave proizvodov v register. Ime osebe ali naziv družbe, ki je dolžna podati prijavo, njen naslov, telefonsko številko in osebno identifikacijsko ali številko registracije podjetja v sodnem registru, ki jih mora prijava vsebovati, je treba predložiti čim prej, najkasneje pa ob začetku dejavnosti. Preostale zahtevane informacije je treba predložiti do 28. februarja v koledarskem letu po letu, ko je nastala obveznost prijave proizvoda.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 16 Leta 2009 je družba Canadian Oil na Švedsko uvozila 392 ton kemikalij.
- 17 Ta uvoz ni bil prijavljen pri švedski agenciji za kemikalije pred rokom 28. februarja 2010, zaradi česar je bila storjena kršitev švedskega prava.
- 18 Družba Canadian Oil in A. Rantén, ki je generalni direktor te družbe, sta bila predmet kazenskega pregona na podlagi okoljskega zakonika.
- 19 S sodbo z dne 24. aprila 2013 je Hovrätten över Skåne och Blekinge (pritožbeno sodišče s sedežem v Malmöju) A. Ranténu naložilo plačilo 60 dnevnik zneskov v višini 100 SEK (približno 11 EUR), družbi Canadian Oil pa globo v višini 200.000 SEK (približno 22.113 EUR).
- 20 V svoji pritožbi pred Högsta domstolen (vrhovno sodišče) A. Rantén in družba Canadian Oil v bistvu trdita, da obveznost prijave agenciji za kemikalije zaradi vpisa v register proizvodov ovira prosti pretok snovi, ki so predmet Uredbe REACH. Ta register naj bi v bistvu imel enake cilje, kot so cilji te uredbe, in naj torej ne bi bil združljiv z določbami člena 128 te uredbe, katere pravila za zadevna področja, zlasti kar zadeva prijavo in registracijo kemikalij, je treba šteti za pravila, s katerimi je bila izvedena celovita uskladitev. V vsakem primeru naj bi ta obveznost prijave pomenila omejitev uvoza, ki jo prepoveduje člen 34 PDEU, za zadevo v glavni stvari pa naj se ne bi uporabljal nobena izjema iz člena 36 PDEU.
- 21 Predložitveno sodišče meni, da iz te uredbe ni jasno razvidno, da bi njeno usklajeno področje uporabe obsegalo registracijo proizvodov ali kemikalij zaradi, kot v primeru švedskega nacionalnega registra, seznanitve z uporabo teh proizvodov ali teh snovi in za to, da organom služi za spremljanje in nadzor podjetij, ki s temi proizvodi in snovmi razpolagajo, ali zaradi izdelave statistik. Sprašuje tudi, ali je obveznost prijave ukrep z enakim učinkom kot količinska omejitev pri uvozu v smislu člena 34 PDEU in ali bi se v tem primeru sorazmerno lahko uporabila ena od izjem iz člena 36 PDEU.
- 22 V teh okoliščinah je Högsta domstolen (vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali Uredba REACH nasprotuje temu, da mora oseba, ki pri opravljanju gospodarske dejavnosti na Švedsko uvozi kemijski proizvod – glede katerega obstaja obveznost registracije na podlagi Uredbe REACH – v skladu s švedsko zakonodajo ta proizvod prijaviti agenciji za kemikalije (Kemikalieinspektionen) za registracijo v švedskem registru proizvodov?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je švedska obveznost prijave ob upoštevanju izjem iz člena 36 PDEU v nasprotju s členom 34 PDEU?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 23 S prvim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba Uredbo REACH razlagati tako, da nasprotuje temu, da nacionalna ureditev uvozniku kemikalij nalaga obveznost registracije teh proizvodov pri pristojnem nacionalnem organu, ob tem da ima ta uvoznik že obveznost registracije istih proizvodov na podlagi te uredbe pri ECHA.
- 24 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu s členom 1(1) te uredbe njen namen zagotoviti visoko raven zaščite zdravja ljudi in okolja, vključno z alternativnimi metodami ocene nevarnosti snovi, kot tudi prosti pretok snovi na notranjem trgu ob pospeševanju konkurenčnosti in inovacij.
- 25 V ta namen ta uredba vzpostavlja celovit sistem nadzora nad kemikalijami, vključno z njihovo registracijo, evalvacijo, avtorizacijo in morebitnim omejevanjem njihove uporabe. Vodilna načela, ki veljajo za te elemente, je Evropska komisija predstavila v uvodu svojega predloga uredbe COM(2003) 644 final z dne 29. oktobra 2003. V tem predlogu je „sistem REACH“ opisan kot sistem, ki vključuje, najprej, registracijo, za katero „mora industrijski sektor pridobiti ustrezne informacije o snoveh, ki jih proizvaja, in te informacije uporabiti za zagotovitev varnega ravnanja s temi snovmi“, dalje, „evalvacijo, ki omogoča preverjanje, ali industrija izpolnjuje svoje obveznosti“, in avtorizacijo za snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, katerih „tveganja, povezana z uporabo [...], se ustrezno obvladuje in katerih socialno-ekonomske koristi so večje od tveganj, kadar ni drugih primernih alternativnih snovi ali tehnologij“. Nazadnje, „postopek omejevanja zagotavlja varnostno mrežo za obvladovanje tveganj, ki niso ustrezno zajeta z drugimi določbami sistema REACH“ (sodba FCD in FMB, C-106/14, EU:C:2015:576, točka 32).
- 26 Prosti pretok na notranjem trgu pa je zagotovljen z obveznostjo držav članic, ki jo nalaga člen 128(1) Uredbe REACH, da ne prepovedo, omejijo ali ovirajo proizvodnje, uvoza, dajanja v promet ali uporabe snovi kot take, v pripravku ali izdelku, ki spada na področje uporabe te uredbe in je v skladu s to uredbo in, kjer je ustrezno, z akti Skupnosti, sprejetimi za izvajanje te uredbe. Vendar odstavek 2 istega člena 128 določa, da državam članicam nič v Uredbi REACH ne preprečuje, da ne bi obdržale ali določile nacionalna pravila za varovanje delavcev, zdravja ljudi in okolja, za uporabo v primerih, ko ta uredba ne usklajuje zahtev glede proizvodnje, dajanja na trg ali uporabe (sodba Lapin luonnonsuojelupiiri, C-358/11, EU:C:2013:142, točka 32).
- 27 Iz teh določb je torej razvidno, da je zakonodajalec Unije le v nekaterih primerih nameraval uskladiti te zahteve (glej v tem smislu sodbo Lapin luonnonsuojelupiiri, C-358/11, EU:C:2013:142, točka 33).
- 28 Zato je za odgovor na prvo vprašanje predložitvenega sodišča treba ugotoviti, ali določbe Uredbe REACH glede obveznosti prijave in registracije kemikalij usklajujejo take zahteve, zaradi česar nasprotujejo nacionalni ureditvi, ki uvozniku kemikalij nalaga obveznost registracije teh proizvodov pri pristojnem nacionalnem organu.
- 29 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je zakonodajalec Unije, kot je razvidno iz uvodne izjave 19 te uredbe, nameraval od proizvajalcev in uvoznikov zahtevati, da ECHA predložijo podatke o snoveh, ki jih proizvajajo ali uvažajo, te podatke uporabijo za oceno tveganja, povezanega s to snovjo, ter da pripravijo in priporočijo ustrezne ukrepe za obvladovanje tveganja.
- 30 V skladu s temi cilji ta uredba analizo kemikalij nalaga industrijskemu sektorju. V ta namen uvaja različne mehanizme obveščanja, katerih namen je v celotni dobavni verigi prispevati k identifikaciji nevarnih lastnosti teh snovi in obvladovanju tveganj s ciljem preprečevanja škodljivih učinkov na zdravje ljudi in okolje (sodba FCD in FMB, C-106/14, EU:C:2015:576, točka 33).

- 31 Vendar kot je generalna pravobranilka poudarila v točki 42 sklepnih predlogov, registracija kemikalij pri ECHA ne daje celovitega pregleda nad proizvodnjo ali dajanjem v promet teh snovi v vsaki posamezni državi članici. Zlasti register Unije ne zagotavlja sistematično natančnih informacij o tem, kje so te snovi na ozemlju držav članic.
- 32 Zato, čeprav je registracija kemikalij pri ECHA pogoj za njihov prosti pretok na notranjem trgu, če so te snovi poleg tega, kar zadeva zlasti njihove lastnosti, skladne z Uredbo REACH, usklajevanje, ki se tako izvaja s to uredbo, kar zadeva tako registracijo teh snovi, ne zajema druge oblike registracije pri nacionalnih organih, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki ne pomeni takega predpogoja in ki se nanaša na drugačne informacije, kot so tiste, ki jih zahteva ta uredba, in ki uresničuje enake cilje, kot se uresničujejo s to uredbo, ali cilje, ki so tem komplementarni, in sicer zlasti zagotoviti visoko raven zaščite zdravja ljudi in okolja ter prosti pretok takih snovi na notranjem trgu.
- 33 V zvezi s tem je treba poudariti, prvič, da registracija, ki se zahteva z nacionalno ureditvijo iz postopka v glavni stvari, ni predpogoj za uvoz kemikalij na ozemlje zadevne države članice, saj se lahko prijava ustreznih informacij nacionalnim organom opravi po uvozu, in sicer za nekatere od teh informacij najkasneje ob začetku dejavnosti, za druge pa do 28. februarja v koledarskem letu po letu tega uvoza.
- 34 Drugič, iz stališč, predstavljenih pred Sodiščem, izhaja, da je namen registracije, ki se zahteva z nacionalno ureditvijo iz zadeve v glavni stvari, predvsem, da se nacionalnim organom omogoči pridobitev podatkovne baze, ki je potrebna za spremljanje kemikalij na ozemlju zadevne države članice, ki mora v skladu s členom 125 Uredbe REACH zagotoviti tak sistem preverjanj, s tem, da ta zlasti olajšuje pogoje za preverjanje imetnikov teh proizvodov. Čeprav ta podatkovna baza omogoča tudi pridobitev računovodskih ali statističnih podatkov, ki so nujno potrebni za določitev taks, ki so uvedene zaradi financiranja tega sistema preverjanj, pa služi tudi za opredelitev smernic politike na področju okolja, tudi z namenom, da se na ravni Unije predlagajo vsakršne koristne izboljšave.
- 35 Informacije, do katerih lahko nacionalni organi dostopajo pri ECHA in ki zadevajo registracijo teh proizvodov pri ECHA na podlagi Uredbe REACH, pa ne zajemajo vseh podatkov, ki bi omogočili uresničitev ciljev, navedenih v prejšnji točki te sodbe.
- 36 Ta registracija namreč zadeva le proizvajalce in uvoznike kemikalij kot takih, v pripravku ali izdelku, in kadar je njihova količina več kot tona na leto. Kar zadeva pripravke, ta registracija zlasti ne omogoča, da bi se vedeli odstotki vsake od kemikalij, ki jo ta pripravek vsebuje. Kar zadeva kemikalije kot take, ki so proizvedene ali dane na trg v Uniji, njihova registracije pri ECHA ne omogoča sklepanja, na trg katere države članice so bile te kemikalije dobavljene.
- 37 Po drugi strani pa se informacije, ki se na podlagi nacionalne ureditve iz postopka v glavni stvari zahtevajo za registracijo uvoza kemikalij pri pristojnem organu, v glavnem nanašajo na količine snovi in pripravkov na ozemlju zadevne države članice, na njihovo lokacijo na tem ozemlju, na specifična področja njihove uporabe in na zadevne stranke.
- 38 V teh okoliščinah usklajevanje obveznosti prijave in registracije kemikalij z določbami Uredbe REACH ne glede na to, kako obsežno je to usklajevanje, zaradi vzpostavitve integriranega sistema nadzora nad temi snovmi na ozemlju Unije, ki omogoča njihovo varno upravljanje, ne sme izključevati druge registracije, ki ima značilnosti, navedene v točki 34 te sodbe, in ki zlasti prispeva k izvajanju sistema nadzora tega upravljanja v zadevni državi članici in k oceni tega upravljanja, zlasti z namenom, da se na ravni Unije predlagajo vsakršne koristne izboljšave.
- 39 Zato usklajevanje, navedeno v prejšnji točki, ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki uvozniku kemikalij nalaga obveznost, da te proizvode registrira pri pristojnem nacionalnem organu, edini pogoj pa je, da zahtevane informacije pretežno prispevajo k uresničevanju teh ciljev. Čeprav se zdi, da to velja za informacije, ki so navedene v točki 37 te sodbe, pa mora nacionalno sodišče to preveriti.

- 40 V tem okviru zgolj okoliščina, da so nekatere osnovne informacije, ki se zlasti nanašajo na identifikacijo uvoznika ali proizvodov in katerih posredovanje ne pomeni nobenih težav, že zahtevane v okviru registracije pri ECHA, ne zadošča za to, da se informacije, ki jih zahteva pristojni nacionalni organ, gledane v celoti, ne bi štele za komplementarne.
- 41 V teh okoliščinah je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je Uredbo REACH treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da se z nacionalno ureditvijo uvozniku kemikalij naloži registracija teh proizvodov pri pristojnem nacionalnem organu, čeprav ima ta uvoznik že na podlagi te uredbe obveznost registracije istih proizvodov pri ECHA, pod pogojem, da ta registracija pri pristojnem nacionalnem organu ni predpogoj za dajanje teh proizvodov na trg, da se nanaša na druge informacije, kot so tiste, ki se zahtevajo na podlagi te uredbe, in da prispeva k uresničevanju ciljev te uredbe, zlasti ciljev zagotovitve visoke ravni zaščite zdravja ljudi in okolja ter prostega pretoka takih snovi na notranjem trgu, in sicer zlasti z izvajanjem sistema nadzora varnega upravljanja s takimi proizvodi v zadevni državi članici in z ocenjevanjem tega upravljanja, kar mora preveriti nacionalno sodišče.

Drugo vprašanje

- 42 Glede na odgovor na prvo vprašanje je treba preučiti drugo vprašanje, s katerim predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba povezani določbi členov 34 PDEU in 36 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta obveznosti prijave in registracije kemikalij, kot je določena v nacionalni ureditvi iz postopka v glavni stvari.
- 43 V zvezi s tem je treba poudariti, da je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da je treba vsak ukrep države članice, ki bi lahko neposredno ali posredno, dejansko ali potencialno oviral trgovino v Uniji, šteti za ukrep z enakim učinkom kot količinske omejitve v smislu člena 34 PDEU (glej med drugim sodbi Dassonville, 8/74, EU:C:1974:82, točka 5, in Scotch Whisky Association in drugi, C-333/14, EU:C:2015:845, točka 31).
- 44 Kot je generalna pravobranilka navedla v točki 53 sklepnih predlogov, zavezujoča narava prijave in registracije uvoza kemikalij pri pristojnem nacionalnem organu pomeni ukrep z enakim učinkom kot količinska omejitev v smislu člena 34 PDEU, saj naložitev formalnosti za uvoz lahko ovira trgovino znotraj Unije in otežuje dostop proizvodov, ki so zakonito izdelani in se prodajajo v drugih državah članicah, na zadevni trg (glej v tem smislu sodbo Ahokainen in Leppik, C-434/04, EU:C:2006:609, točka 21), česar poleg tega ne prereka niti predložitveno sodišče niti nobena od zadevnih strank iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije, ki so v tej zadevi predložile stališče.
- 45 V skladu z ustaljeno sodno prakso je ukrep z enakim učinkom kot količinska omejitev uvoza mogoče utemeljiti, med drugim, z razlogi varovanja zdravja in življenja ljudi v smislu člena 36 PDEU, le če je ta ukrep primeren za zagotovitev uresničitve zastavljenega cilja in ne presega tega, kar je potrebno, da bi bil dosežen (sodba Scotch Whisky Association in drugi, C-333/14, EU:C:2015:845, točka 33). Poleg tega je mogoče nacionalne ukrepe, ki bi lahko ovirali trgovino znotraj Skupnosti, upravičiti z nujnimi zahtevami v zvezi z varstvom okolja (glej med drugim sodbo Ålands Vindkraft, C-573/12, EU:C:2014:2037, točka 77).
- 46 V konkretnem primeru je treba opozoriti, da je namen registracije, ki jo zahteva nacionalna ureditev, kot je ta iz postopka v glavni stvari, pridobitev podatkov, ki so, prvič, v bistvu komplementarni podatkom, ki spadajo na področje uporabe Uredbe REACH, in ki, drugič, v zadevni državi članici zlasti prispevajo k izvajanju sistema nadzora varnega upravljanja s kemikalijami iz te uredbe in k oceni tega upravljanja zlasti z namenom, da se na ravni Unije predlagajo vsakršne koristne izboljšave. Tak cilj, ki je povezan s tistim iz uredbe, in sicer zagotoviti visoko raven zaščite zdravja ljudi in okolja, lahko utemelji morebitne ovire prostemu pretoku blaga.

- 47 Poleg tega ni razvidno, da informacije, ki jih zadevna nacionalna ureditev zahteva od uvoznikov in ki so omenjene v točki 37 te sodbe, poleg tistih, ki jih ta ista uredba predpisuje zaradi izpolnitve obveznosti registracije uvoženih kemikalij, ne bi bile ustrezne za uresničitev zastavljenega cilja in bi presegale tisto, kar je nujno potrebno za njegovo doseganje. Registracija, ki jo zahteva ta nacionalna ureditev zaradi pridobitve točno določenih informacij, ki pristojnim nacionalnim organom omogočajo celovit pregled nad kemikalijami na ozemlju zadevne države članice - česar registracija pri ECHA ne omogoča - prispeva k uresnitvi cilja, na katerega je opozorjeno v prejšnji točki te sodbe, pri čemer ima omejen vpliv na prosti pretok teh proizvodov na notranjem trgu, saj registracija iz zadeve v glavni stvari ni pogoj za dajanje takih proizvodov iz drugih držav članic na švedski trg.
- 48 Glede na zgoraj navedene preudarke je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da se povezani določbi členov 34 PDEU in 36 PDEU morata razlagati tako, da ne nasprotujeta obveznosti prijave in registracije kemikalij, kot je določena v nacionalni ureditvi iz postopka v glavni stvari.

Stroški

- 49 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. **Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES, v različici po spremembi z Uredbo Komisije (EU) št. 552/2009 z dne 22. junija 2009, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da se z nacionalno ureditvijo uvozniku kemikalij naloži registracija teh proizvodov pri pristojnem nacionalnem organu, čeprav ima ta uvoznik že na podlagi te uredbe obveznost registracije teh istih proizvodov pri Evropski agenciji za kemikalije, pod pogojem, da ta registracija pri pristojnem nacionalnem organu ni pogoj za dajanje teh proizvodov na trg, da se nanaša na druge informacije, kot so tiste, ki se zahtevajo na podlagi te uredbe, in da prispeva k uresničevanju ciljev te uredbe, zlasti ciljev zagotovitve visoke ravni zaščite zdravja ljudi in okolja ter prostega pretoka takih snovi na notranjem trgu, in sicer zlasti z izvajanjem sistema nadzora varnega upravljanja s takimi proizvodi v zadevni državi članici in z ocenjevanjem tega upravljanja, kar mora preveriti nacionalno sodišče.**
2. **Povezani določbi členov 34 PDEU in 36 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta obveznosti prijave in registracije kemikalij, kot je določena v nacionalni ureditvi iz postopka v glavni stvari.**

Podpisi